

BLÁZEN

Ohnivou nocí bláznů kráčí,
kam okem šlehne, tam zapaluje,
pak spálenou zemí na káře tlačí
svůj život a blbě mu je,

v zubech drtí zmatený můry,
polyká vytí vyděšených psů a fen
a prosí o déšť – spásu seslanou shůry
a tomu dešti dá se v plén.

Do provazů deště namotá se,
šplhá nad mraky, předvádí kejklíře,
umí vysokej vzduch, zdá se,
umí nádech a jím tráví sebezvíře

a odpouští všem, co mu dluží,
nastavuje zrcadlo, který lidi děsí,
nechtěl bych být v jeho kůži,
buď ho ukřižujou, nebo oběsí.

- - -

Vsadil životů už padesát,
vsadil na srdce, o něj chce hrát,
vyhrává jen zlato, hloupý těžký cihly,
křídla andělů se tu ani nemihly,

vsadil životů už padesát,
je blázen, nechce to vzdát,
přihodí dalších pade, dobře ho znám,
ad maiorem dei gloriam.

- - -